

slag ikke anderledes end som et forfærdet Udtag af Udkastet af 1844 (Grundtvig; Rigtig). Det er imidlertid min Overbeviisning, og jeg troer at de fleste ved en uheldet Sammenligning mellem disse to Udkast ville komme til den samme Formening, at der er en overordentlig stor Forskjel mellem dem, en Forskjel, som er saa stor, som man maatte vente den mellem to Udkast, hvoraf det ene udkom fra det Kongelige danske Cancellie, udkom paa en Tid, da dette høie Justitscollegium var kommen paa den sørgelige Formening at betragte det som en Hovedopgave at føre en Krig paa Liv og Død med nogle enkelte Kjøbenhavnske Dagblade; paa en Tid, da denne Krig førtes saa hidsig, at Bladene kunde have en staaende Spalte i deres Blad til Meddelelsen af Bulletins, over hvormange Blade der dagligen vare satte under Action eller lagte under Beslag, det andet derimod er udkommet nu fra en Regjering, med Hensyn til hvilken man fra alle Sider har erkjendt, at dens Forhold ligeoverfor Pressen har været af en aldeles modsat Bestaaffenhed, under hvilken Pressetiltale har været noget næsten uhort, under hvilken Presseseforsølgelse er blevet saa at sige til et ukjendt Begreb. Men jeg troer desuden, at den ærede Rigsdagsmands egen Optraeden ligeoverfor disse to Lovudkast kan tjene som et Beviis for disse store Forskjellighed. Dengang da Presselovudkastet af 1844 kom ud, da var der vistnok rigt Stof til Anke og Klage, og da var der stor Opfordring til at kjæmpe for Literaturens Ret, og da hævede den ærede Rigsdagsmand sin Stemme i et Skrift, som jeg, og vistnok Mange med mig, erkjende som et sandt Mesterstykke af knusende Critik. Derimod maa jeg idetmindste udtale som min Overbeviisning, at den samme ærede Rigsdagsmand i sin Optraeden imod det nu foreliggende Lovforslag, saavel her i Salen, som andetsteds paa Prent, og det, efter min Mening, af fuldkommen gode Grunde, har været, han tilgive mig disse Udtryk, lige saa svag i sin Beviisførelse og lidet træffende i sine Angreb, som stærk i sin Fordømmelsesdom (Hør!)

Der var kun en historisk Bemærkning, jeg endnu kunde ønske at fremsætte. Det er bleven udtalt oftere af flere Rigsdagsmænd her i Salen, at den Presselovgivning, hvoraf vi for

Diebliffet, er i Bestidelse, i Grunden er ret god og ønskelig; det er næsten en Slags Beemod, som har grebet de ærede Rigsdagsmænd ved Tanken om Skilsmisse fra denne, som om det var fra en gammel og tro Ven (Hør!). En æret Rigsdagsmand, som nu sidder ligeoverfor mig, fra Sorø Amts 4de District (Boisen), udtalte endog saa ligefrem, hvad jeg maa tilstaae, var for mig ganske ubegribeligt, at det forekom ham, at selve Forordningen af 27de Septbr. 1799, altsaa uden den ellers saa velgjørende Ledfagelse af den provisoriske Forordning af 24de Marts 1844, Forordningen af 1799 altsaa i sin hele oprindelige Skikkelse, at denne maatte siges at være mere venligt findet mod Pressen, end det nu forelagte Lovudkast. Men denne hele Anskuelse har da atter hos disse og maaffee hos andre Rigsdagsmænd havt en anden mærkelig Folge; de ærede Rigsdagsmænd ere komne ind paa den store Vanskelighed at forklare sig selv, hvad der kan have bevæget Regjeringen til at træde op med en Forandring i denne gode og ønskelige Tilstand; de have i den Grad været ude af Stand til at forklare sig dette Phænomen, at de have kastet sig over paa en vis mærkelig Mistroe og Mistillid, at de have frugtet skjulte Hensigter o. s. v. Dette blev navnlig udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die District (Née), som var kommen saavidt heri, at han endog maatte tage sin Tilflugt til det latinste Tungemaal (Latter) for at kunne finde Udtryk for al den Uro og alle de mørke Ahnelser, som vare opstaaede hos ham. Det er i Anledning af de anførte Udtalelser at jeg vilde tillade mig en lille historisk Bemærkning. Det vil sikkert være i flere ærede Medlemmers Grindring, at Udvalget i Grundlovsagen havde foreslaaet en Tilslagsparagraph til Grundlovsudkastet, som gik ud paa at samle flere Love om forskellige Gjenstande, med Hensyn til hvilke Rigsforsamlingen maatte ansee det ønskeligt, at Regjeringen snarest muligt vilde forelægge de kommende Rigsdage nye Lovudkast. Denne Tilslagsparagraph blev vel i sin Heelhed forkastet, idet der fra flere Medlemmer saavel af Ministeriet som af Forsamlingen blev yttret, at der kunde være nogen Betænkelighed ved en